

броня и златна нишба около главата, с копие в ръка, да излиза от царската шатра. Знаеш ли? И аз повярвах! Това беше някакво чудо... Но по едно време царят отвори очи. Изгледа ни всички един по един. Когато зърна Манастиър, очите ^{му} ядовито пламняха. Протегна ръка и го посочи. След това отново склопи очи и забълнува. Кръвта му изтичаше. Манастиър не можеше да се научи, защо царят го е посочил. Но в сърцата на всички ни се спотаи черно съмнение. Дали не беше той? Какво искаше да каже Калоян? Стояхме изтръпнали. Никой ни смееше пръв да изрече обвинението. А Манастиър със сълзи и клетви падна ^{пред} на царското ложе и молеше царя да проговори, да каже поне една дума, за да не се хвърле ^и такова петно на предавната му вяност. След това царят почна високо да говори в треската си. ~~"Шилката, милост!"~~ ^{Свети Димитре!} ~~"и викаше той: Простете ми, чудотворецо. Не прагай копие въз мене! Голям грешник съм аз, прости ми! ~~разкайвай се за всичките ми!~~"~~ ^{Претърпи ми! Много ми!} Тогава всички ~~изтръпнахме~~ ^{извика} и се прекръстихме. Манастиър разкъса дрехите си и заплака. Свети Димитър ~~беше спасил~~ ^и града си... Кой щеше да смее сега да дръзне ^и да дигне ръка срещу ~~неиздани~~ ^{сочи} град? Нямаше ли да привлечем още по-силния гняв на светеца? Оставих врачовниците да налагат с билка раната на царя и излязох да ~~поуспокоя~~ ^{претърпи} войските. Но каквото и да се случи, аз мисля, че ~~никога да бъде~~ ^и зле да се продължи обсадата. Другите войводи не искат. Но... Ти, какво търсиш тук? От где знаеш за Манастиър? Уверен ли си в това, което казваш? Какво правят в Търново? Нещо блъсна Добромира в челото. Той извика и сграби ръцете на войводата.

- А ние стоим тука и ^и приказваме! - той се огледа наоколо и зашъпна - В Търново всичко е готово за бунт. Войските на Иона чакат при Червен. Щом се получи вест, че царят е убит, хората на Борила, заедно с куманите, ще заемат Търново и ще провъзгласят Борила за цар.

Войводата слушаше поразен. Гъста, тъмна вълна кръв заля бу-